

nőklapja.hu

Hogyan zárkóztathatjuk fel a digitális oktatásból kimaradt szegénycsaládok gyerekeit? Ónody-Molnár Dóra riportja a Nőklapja.hu-n!

FÉL ÉV UTÁN ÚJRA BECSÖNGETNEK

HANGOLÓDJUNK az iskolára!

Visszaülni az iskolapadba egy sima nyári szünet után sem könnyű, viszont a járvány miatt idén a gyerekek fél évre szakadtak ki a közösségből. Fontos, hogy a vakációt az utolsó pillanatig kiélvezzék, de a gördülékenyebb tanévkezdéshez érdemes időben visszatérni a hétköznapi ritmusához.

Vegyes érzelmekkel gondolok a tanévkezdésre – mondja Johanna, három iskolás anyukája. – A gyerekeknek már nagyon fontos, hogy a társaságukkal lehessenek, de hiányozni fog, hogy nincsenek mindig a közelünkben. Szerettem, hogy több időt töltöttünk együtt, és hogy egy kicsit tovább tudtunk aludni, nem volt szoros a napirend. Az iskolával újrazedődik a mindennapos rohanás. Nálunk a gyerekek sportolnak és zeneórára járnak, ami hihetetlenül szigorú szervezést követel. Az elmúlt hónapokban kipihentebbek és szabadabbak voltak. Olyan sok idő telt el március óta, hogy alig emlegetik már a sulit. Mimi lányom elvégezte a negyedik osztályt, és nemrég búcsúztatták a tanító nénit. A diákok az elején egészen megszéppent méregették, nézegették egymást. El kellett tennie egy kis időnek, amíg feloldódtak, és elindult a mókázás.

Johanna azt mondja, szerencsések, mert anyagi szempontból a járvány nem rótt rájuk extra terheket. A többi szülővel megbeszélték, ha valakinek a beiskoláztatás nehézséget okozna, annak az osztályközösség mindenben segíteni fog.

Egy másik édesanya, Luca kislány, Mirkó most megy első osztályba.

– A vírus miatt a gyerekek régen jártak közösségben, ezért egy kicsit aggódom amiatt, hogy a kisfiamnak hatalmas lesz a váltás. Hiszen nem volt ballagás, felkészítés, ami segített volna lezárni az óvodai időszakot, és teret nyithatott volna az újnak. Rengeget gondolkodom, jól felkészítettem-e Mirkót onnantól kezdve, hogy rendszeresen eszik-e majd, megtalálja-e a termét, egészen addig, hogy elég talpraesett lesz-e majd ahhoz, hogy jelezze, ha valami nehézség éri – árulja el. – A legjobban viszont attól félek, hogy mégsem indulhat el normálisan az iskola. Egy elsőnek talán még fontosabb, mint a nagyobbaknak, hogy legalább az elején hús-vér emberekkel találkozzon, és hogy a tanárok a szokásos kerékvágásban kezdhesék el a velük való munkát.

FŐSZEREPBEN A FELZÁRKÓZTATÁS

A pedagógusok szintén arra számítanak, hogy az idei ősz új kihívásokat tartogat a korábbi évekhez képest.

– Soha nem vártam még így a tanévkezdést, mint a mostanit! Végre újra találkozhatok a gyerekekkel, és igazán taníthatok ahelyett, hogy egy számítógéppel beszéljek. Talán a mindennapokban nem is tudatosul bennünk, tanároknak, hogy mennyi apró rezdülést, gesztusukat használjuk fel az órákon – fogalmaz Jöriné Csölle Henriett, a hódmezővásárhelyi Bethlen Gábor Református Gimnázium tanára. – Az biztos, hogy sokakkal újra át kell majd vennünk a tavaszi félév anyagait, hiszen a közös feladatmegoldás és a csoportmunka sokszor kimaradt a korlátozott lehetőségek miatt. Márpedig az elengedhetetlen ahhoz, hogy a tananyag jól beépülhessen. Viszont lesznek olyan feladatok is, amiket innentől bátrabban kiadok majd digitális megoldásra.

Egy kelet-magyarországi településen tanító kolléganője szerint a gördülékeny iskolakezdés főleg a pedagógusokon múlik majd.

– A gyerekeket nagyon nem kell felkészíteni, a kicsik gyorsan alkalmazkodnak. Kevés kivétellel nekik sem tetszett ez a fajta tanulás. Ráadásul az enyhítés után voltak nyáron táborok is, ahol feltételezem, hogy többen vettek részt, mint egyébként, mert a szülőknek elfogyott a szabadságuk. Mármint jobb esetben, ha nem váltak munkanélkülivé – mondja. – Akiknek lelkiükben fel kell majd készülniük, azok mi, tanárok vagyunk, hiszen majdnem fél éve nem találkoztunk a diákokkal. Nagyobb problémát látok a felzárkóztatásban, mert nem mindenkinek adatott meg, hogy otthon hatékony segítséget kapjon. Például voltak olyan szülők, akiknek Facebookon magyaráztam el a számszomszédot és a relációs jelet.

TÖBB ALVÁS, KEVESEBB GÉPEZÉS

A korábban iskolapszichológusként dolgozó, családterápiával foglalkozó szakember, Gyermán Katalin arra

JÖRINÉ CSÖLLE
HENRIETT
tanár

mutat rá, hogy nyáron amúgy is könnyen felborul a napi rutin, amire idén a karantén is ráerősített, ezért a tanév közeledtével fontos, hogy helyreállítsuk a megszokott ritmust.

– Az egyik egyszerű eszköz, ha egy héttel az iskolakezdés előtt visszatérünk a korai fektetéshez, amihez hozzátartozik az is, hogy a gyerek időben keljen fel. A jó teljesítmény és a kiegyensúlyozottság azon is múlik, mennyire kipihent – magyarázza. – Kerüljük a szigorú időbeosztást, de azért a nyári napoknak is legyen megszokott rendje. Ez pihentetőbb, segít a gyerekeknek az idő strukturálásában, és könnyebbé teszi az átállást.

A távoktatás abban is új kihívások elé állította a családokat, hogy napközben a tanárok helyett a szülőknek kellett a feladatokat számon kérniük, amivel a korábban elhatárolt szerepek összekeveredtek. Ennek helyrebillentésében az együtt töltött minőségű idő sokat segíthet. A közös mókázás vagy táncolás például továbbblendítheti a családot a beragadt helyzetekben.

A tavaszi hónapokban azoknak is újra kellett fogalmazniuk a kütyükkel kapcsolatos viszonyukat, akik korábban szigorúan ellenezték, hogy a gyerekük tabletezzon vagy számítógépezzen. Azok után, hogy a távoktatás a gép elé ültette a diákokat, nehéz hitetlenül érvelni amellelt, hogy a mobiltelefon az ördögtől való.

GYERMÁN
KATALIN
pszichológus

– Ideális esetben a digitális eszközöket oktatási célra használtuk, tehát ha a gyerek visszamegy az iskolába, ezeknek a használata elvileg okafogyottá válik. Ha mégis bevezetik a hibrid rendszert, és a tananyag egy részét digitálisan adják majd fel, akkor tisztázzuk, naponta mennyi időt tölthet a tanuláson kívül számítógéppel – tanácsolja a szakértő. – Ügyeljünk arra, hogy a tanulás végén ne maradjon elől a laptop.

Ha a diák rosszul érezte magát az iskolában, mert mondjuk piszkálták, akkor bizonyára megkönnyebült, hogy a karantén idején távol lehetett a többiek-től, és most aggodalommal töltheti el, hogy fél év béke után ismét a zaklatói közé kell mennie.

– Fontos, hogy kimondhassa, ami nyomasztja, és fogadjuk el az érzéseit. Nem kell a helyzetet túldramatizálnunk, de semmiképpen se bagatellizáljuk el a problémáit, kíméljük meg az olyan válaszoktól, hogy minden rendben lesz. Kidolgozhatunk vele egy közös forgatókönyvet, hogy a nehéz pillanatok miként kezelje, kitől kérhet segítséget. Ezzel sok bajt megelőzhetünk – mondja a pszichológus. – Érdemes együtt megkeresni, mi lehet számára motiváló az iskolában, például, hogy találkozhat a régi barátaival vagy, hogy folytathatja azt a kedvelt tevékenységét, ami a vírus miatt háttérbe szorult. Ha a szorongás meghaladja a szülő által kezelhető mértéket, célszerű szakemberrel felvenni a kapcsolatot, illetve beszéljünk a pedagógussal.

SUGÁROZZUNK BIZTONSÁGOT!

Bár a pedagógusok megtettek mindent, hogy a távoktatás keretein belül megtartsák a testnevelésórákat, azért a tanulók jó eséllyel kevesebbet tornáztak, mint az iskolában. Ráadásul az edzéseket szintén sújtotta a kényszerszünet. A sporttal amúgy is hadilábon álló diákokat az elmúlt fél év aligha pörgette fel, de Gyermán Katalin azért bízik abban, hogy a nyár eleve sok szabad mozgással jár, és például a biciklizés, pingpongozás, tollasozás, úszás aktivizálhatja őket. A ráhangolódást megkönnyíti, ha a szülők szintén sportolnak.

A szakember arról viszont lebeszelné a felnőtteket, hogy nyáron az iskolai tananyagot gyakoroltassák, az ugyanis nem feltétlenül éri el a célt. A gyerek elfárad, nem lesz motivált.

– Néha hajlamosak vagyunk előre túlizgulni a dolgokat. De ha a szülő maga is szorong az iskolakezdéstől, akkor azt óhatatlanul közvetíti a gyerek felé is, sőt sokszor éppen ő idézi elő ezzel a szorongást. Érdemes ilyenkor átgondolnunk, hogyan tudnánk azt sugározni, hogy a tanévkezdéssel járó akadályokat meg lehet ugrani – fogalmaz Gyermán Katalin. Zárásként azt javasolja a szülőknek, hogy a feszített tempó mellett se feledkezzenek meg a hétköznapi örömeiről.

– Bár a tanévkezdést sok feszültség kísérheti, az idő múlásával ez csökken, ami ahhoz is vezet, hogy könnyen belesüppedhetünk a mindennapokba. Őrizzük meg inkább azokat a családi együttléteket, amelyekre nyáron vagy akár a járvány idején, amikor otthon voltunk, még jutott időnk. Törekedjünk az egyensúlyra!

Pór Attila és Soós Réka,
a Central Médiaakadémia hallgatója

HIRDETÉS